

Hensyn til at skaffe Beskæftigelse for mange Mennesker i disse Egne. Det ærede Medlem fra Borup (Gerud Jensen) omtalte forleden Dag Randers—Hadsund-Banens beklagelige økonomiske Stilling. Jeg skal ikke gaa dybere ind paa dette Spørgsmaal, men blot i al Almindelighed sige, at jeg yder min Tilslutning dertil og forbeholder mig inden Finanslovbehandlings Slutning at komme tilbage til Sagen, naar jeg har indhentet flere Oplysninger, end jeg for Tiden er i Besiddelse af.

Da jeg har gjort denne Bemærkning i Anledning af min Henstilling til Ministeren om at fremsætte et Forslag om Skive—Videbæk-Banen og derunder har paapeget, at det ogsaa er nødvendigt af Hensyn til Arbejdet, vil jeg med det samme pege paa et andet Forhold, som jeg i Onsdags Aftes blev bekendt med. Det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) talte her i Tinget bl. a. om et paa Finanslovforslaget værende Forslag om et Beløb paa 7 000 Kr. til land-økonomiske Rejser, der var alt for lavt. Det er meget muligt, at det ærede Medlem fra Varde har Ret i denne Betragtning, men jeg var i Onsdags Aftes til Stede ved et Møde i det ærede Medlems Valgkreds, nemlig i Ølgod, og om de Forhold, som jeg der blev bekendt med, vilde jeg gerne sige et Par Ord her i Rigsdagen, i Særdeleshed naturligvis til det ærede Medlem fra Varde, men i øvrigt til samtlige Medlemmer. Vi har jo ikke under denne Finanslovbehandling kunnet undgaa fra næsten samtlige Talere at faa at høre deres Mening om den tilstedeværende Uro i Arbejdsforholdene, Beklagelser fra de konservative Partiers Side og Forklaringer fra radikal og socialdemokratisk Side. Og navnlig har man fra konservativ Side meget stærkt fremholdt det fortvivlede i de saakaldte ulovlige Strejker. Jeg vil nu gerne i Anledning af det, jeg blev bekendt med ovre i Ølgod, sige noget om, hvorfor jeg saa godt forstaaer, at disse ulovlige Strejker finder Sted, ja, ligefrem maa finde Sted, ligefrem med Naturnødvendighed. Jeg talte i en Forsamling af Arbejdere og Arbejds mænd, Socialdemokrater, vistnok ogsaa nogle Radikale og nogle Venstre-vælgere ovre i Ølgod. Efter min Tale blev der rettet det Spørgsmaal til mig, om jeg kunde sige dem, hvordan de nu var stillede der i Ølgod og Omegn i den kommende Tid med den Dyrtidslov, som Folketinget nys havde vedtaget, og som jo bogstavelig talt intet byder dem, der kommer til at trænge i høj Grad til Dyrtidsloven.

De spurgte mig, fordi jeg havde peget paa, at det nu gjaldt om, at der blev arbejdet. Ja, det var de i høj Grad villige til, der var ikke noget, de hellere ønskede end at komme til at arbejde, men om jeg vilde sige dem, hvordan de skulde komme til det, thi i Øjeblikket gik der i Ølgod og de 4 omliggende Sogne, fra hvilke Arbejderne samledes i Arbejds mændenes Fagforening og den socialdemokratiske Forening i Ølgod, 60 Arbejds mænd med Familie og 30 Arbejds mænd uden Familie uden nogen som helst Udsigt til at kunne faa det fjerneste at røre Hænderne til i den kommende Tid. Ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at det var et meget ubehageligt Spørgsmaal at blive stillet overfor: Om jeg vilde sige, hvordan de skulde bære sig ad med at faa det Arbejde, som jeg havde paapeget, der maatte gøres. Jeg spurgte dem da, om der ikke var Mulighed for nogen som helst Art af Arbejde paa de Egne. De svarede dertil: Nej, det var der ikke, det eneste var, at der var en lille Skov, som Ølgod Kommune ejer, og hvori der formentlig skulde hugges noget, men de troede, at det væsentligste af det, der skulde hugges i Henhold til den Brændselslov, vi lever under, allerede var hugget i den forløbne Sommer af et Par ældre Ungkarle, der havde gaaet og arbejdet i Skoven hele Sommeren. Jeg er ganske sikker paa, at hvis ærede Medlemmer af de konservative Partier havde været til Stede paa dette Møde, vilde disse Mænds fortvivlede Jammerklager have skaaret dem i Hjertet. Der var ikke nogen som helst Opstyltethed paa Færde, der var ikke noget Raab om Dyrtidshjælp. De beklagede i Forbigaaende, at Dyrtidsloven var saa daarlig, som den er, men det, som de krævede, det, som de ønskede af al deres Hjertes Længsel, var Arbejde; bare de kunde finde Arbejde, sagde de, og jeg havde det ganske sikre Indtryk, at for disse Mennesker vilde det, naar de endelig fik Arbejde, være dem en ligefrem Sjælesvir at komme til at arbejde; der vilde neppe under det Arbejde være blevet talt om ulovlige Strejker. De led, de frøs ligefrem til Hjertet af denne Ængstelse for ikke at kunne finde Arbejde, de vidste bogstavelig ikke deres levende Raad for, hvordan de skulde klare sig gennem den tilstundende og i deres Øjne frygtelige Vinter. Ølgod ligger i det ærede Medlem fra Vardes Valgkreds. Jeg ser ogsaa, at det ærede Medlem fra Varde talte om en Bevilling, der rammer en Del af hans Valgkreds, og